

อภิสสิทธิ์ เวชชาชีวะ

เกษะติดนโยบาย 'ไอซีที' ประชาธิปไตย

สัมภาษณ์

ณ เวลาที่พรรคประชาธิปัตย์ถือว่าเป็นพรรคการเมืองที่ถูกจับตาว่าจะมีโอกาสเข้ามาจัดตั้งรัฐบาลมากที่สุดใน การเลือกตั้งที่กำลังจะเกิดขึ้นในช่วงปลายปีนี้ แม้ว่าที่ผ่านมาพรรคประชาธิปัตย์อาจจะไม่ค่อยมีความชัดเจนกับเรื่องนโยบายด้านไอซีทีเหมือนเช่น รัฐบาลในสมัย พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

แต่ครั้งนี้พรรคประชาธิปัตย์โฉมใหม่ซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่มีกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ให้การสนับสนุนอย่างคับคั่ง โดยเฉพาะกลุ่มทุนสื่อสารอย่างกลุ่มทรูที่เรียกว่าเป็นนายทุนใหญ่ที่สนับสนุนอย่างออกหน้าออกตา โดยขอล่าสุดที่กลุ่ม ซี.พี. และกลุ่มทรูบริจาคให้กับพรรคประชาธิปัตย์เป็นจำนวน 60 ล้านบาท

และในงานสัมมนา "ICT SME SUMMIT 2007" เมื่อ 20 กันยายนที่ผ่านมา ซึ่ง "อภิสสิทธิ์ เวชชาชีวะ" หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ได้รับเชิญเป็นองค์ปาฐกเกี่ยวกับนโยบายไอซีที และนับเป็นครั้งแรกที่หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้เปิดใจให้สัมภาษณ์ถึงนโยบายด้านไอซีทีแบบทุกแง่มุมเมื่อได้เข้ามาเป็นรัฐบาล

◆ กำหนดนโยบายการพัฒนาด้านไอซีทีประเทศอย่างไร

ต้องมองหลายเรื่อง เรื่องแรกคือเรื่องคน เด็ก และเยาวชนต้องดูว่าจะทำอย่างไร ให้การเรียนการสอนในเรื่องของไอซีทีเข้าไปในโรงเรียนได้ ต้องมีตัวชี้วัดที่ชัดเจนว่าเท่าไร ซึ่งคาม แผนที่มีการเสนอเข้ามาให้พิจารณา ทั้งตัวชี้วัดไว้ที่นักเรียน 25 คนต่อคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง ซึ่งผมคิดว่าน้อย

เป้าหมายของพวกคือ
อย่างน้อยคนไทยทุกคน
ไม่ว่าอยู่ที่ไหนก็เข้าถึงไอซีทีได้
ถ้าเป็นบรอดแบนด์ได้ก็ยิ่งดี

เกินไป ถ้าถึงมองว่าจะเพิ่มขึ้นอีก

◆ มองปัญหาด้านไอซีทีของประเทศอย่างไร

ปัญหาที่สำคัญคือช่องว่างในการเข้าถึงไอซีทียังมีอยู่มาก วิธีแก้คือทำอย่างไร ให้ทุกหมู่บ้านได้คุ้นเคยกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ถ้าบอกว่ามี 70,000 หมู่บ้าน ก็ไม่ใช่เรื่องหนักหนาสาหัส เราไม่ได้ทำโครงการอะไรใหญ่โต แต่เป็นการทำให้คนคุ้นเคยกับคอมพิวเตอร์ นี่คือการลงทุนเพื่อให้นักมีความพร้อมได้มากขึ้น

ปัญหาที่สองคือเรื่องโครงสร้างพื้นฐานซึ่งผูกติด

39

อภิสสิทธิ์ เวชชาชีวะ

อภิสิทธิ์

อยู่กับการแข่งขันในภาคโทรคมนาคม ซึ่งปัญหาคือเรามีมรดกสัมปทาน มรดกจากการเป็นรัฐวิสาหกิจ แม้จะปรับเป็นบริษัท แต่ก็ยังเป็นรัฐวิสาหกิจอยู่

อย่างที่ไอทีก็มีพนักงานกว่า 22,000 คน แต่รายได้หลักก็คือค่าสัมปทาน ตรงนี้คือ กทข. (คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ) ต้องเดินหน้าแล้วว่าจะสามารถทำให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมได้อย่างไร และรัฐต้องประเมินแล้วว่า จะวางตำแหน่งของ บมจ. ทีไอที และ บมจ. กสท โทรคมนาคม อยู่ตรงไหน ทีไอทีและ กสท สามารถเข้าไปวิ่งแข่งขันกับธุรกิจใหม่ๆ ของเอกชน ได้จริงหรือเปล่า คู่หมั้นหรือเปล่า หรือจะใช้สิ่งที่ตัวเองมีอยู่ให้เป็นประโยชน์ เช่น ทีไอที มีโครงข่ายโทรศัพท์พื้นฐาน หรือกรณีที่ กฟผ.เข้าไปลงทุนโครงข่าย ตรงนี้ต้องมองว่าจะเอามาเชื่อมโยงกันอย่างไร เพื่อให้ส่วนที่อยู่ในภาครัฐมีกฎระเบียบเคร่งครัด สามารถทำธุรกิจเช่นนี้ได้โดยไม่เกิดปัญหาผูกขาด

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่กำหนดไว้ชัดเจนว่า ถ้าเป็นสาธารณูปโภคที่ผูกขาดโดยธรรมชาติ ห้ามเป็นของเอกชน ฉะนั้นวิธีการคือในตัวอุตสาหกรรมทั้งหมดสามารถแยกได้ว่าส่วนใดเป็นการผูกขาดโดยธรรมชาติ ส่วนใดไม่ใช่ ส่วนใดที่ผูกขาดโดยธรรมชาติให้เก็บไว้กับภาครัฐ ตามที่รัฐธรรมนูญเขียนไว้ ซึ่งผมเห็นด้วย ส่วนอื่นที่ไม่ใช่ต้องมีการส่งเสริมให้มีการแข่งขันกันมากๆ และมีผู้กำกับดูแลที่เป็นอิสระ นี่คือเหตุผลที่เราตั้ง กทข. ขึ้นมา

◆ บริการโทรศัพท์ควรเป็นของรัฐหรือเอกชน

อุตสาหกรรมโทรศัพท์ที่มีตั้งแต่เรื่องโครงข่ายตัวเครื่องโทรศัพท์ คอนเทนต์ในโทรศัพท์ มีมากมายหลายส่วน มีหลายส่วนที่แข่งขันได้ ก็ปล่อยให้เอกชนแข่งขันไป แต่ถ้าในส่วนที่ไม่จำเป็นต้องวาง 2 เครือข่ายซ้อนกัน ก็ปล่อยให้รัฐดูแล แต่ต้องมีกติกา ถ้าบริษัทที่เป็นเจ้าของได้ทำส่วนอื่นของธุรกิจนั้นด้วย ก็ต้องแข่งขันอย่างเป็นธรรม ก็ต้องเอาเรื่องแอ็กเซสซาร์จ หรือใช้ค่าธรรมเนียมอื่นๆ เข้ามากำกับเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม

◆ แสดงว่าควรให้รัฐวิสาหกิจดูแลโครงข่ายหลัก

ถูกต้อง นั่นเป็นสิ่งที่หนีไม่พ้น แต่ก็มีหลายส่วนของ กทข.และทีไอทีที่เป็นบริการให้บริการ ไม่เกี่ยวกับการดูแลโครงข่าย

◆ ถ้ามีการแข่งขันรัฐวิสาหกิจจะอยู่ได้อย่างไร

ก็ต้องมีการทบทวนว่า อะไรคือจุดที่เขามีความได้เปรียบ การรวม 2 องค์กรเข้าด้วยกันก็เป็นทางเลือกหนึ่งที่จะทำให้องค์กรเข้มแข็ง แต่ไม่ใช่

ทางเลือกเดียว เช่น ทำไม่ไม่คิดว่าองค์กรแต่ละแห่ง จะจับคู่กับเอกชนร่วมกันทำธุรกิจในส่วนที่มีการแข่งขันได้

◆ เมื่อมี กทข.หรือ กสท.ทำให้บทบาทของรัฐบาลกลั่นกรอง

สิ่งที่ต้องเร่งทำคือต้องให้ชัดเจน ว่าใครเป็นผู้กำหนดนโยบาย ใครเป็นผู้กำกับดูแล ที่ผ่านมากทข.เหมือนได้อำนาจในการกำหนดนโยบายไปด้วย อีกปัญหาคือที่ผ่านมาเราได้แยกอำนาจของ กทข.กับ กสท.ออกจากกัน ทั้งๆ ที่มีเรื่องคลื่นความถี่ผูกกันไว้ มีการจัดสรรทรัพยากรร่วมกันอยู่ ต้องจัดการปัญหานี้ ไม่เช่นนั้นทุกอย่างก็ค้างอยู่แบบนี้

◆ เห็นด้วยว่าควรจะมีองค์กรกำกับดูแลองค์กรเดียว

ในช่วงปี 2542-2543 ผมยินอยู่ในฝ่ายที่เห็นว่าควรจะมีองค์กรเดียวมาตลอด เพราะมองเห็นถึงการบริหารกันของเทคโนโลยี ผมเคยถามเข้ามาว่าการส่งข่าวสารทางมือถือ ถือเป็นสื่อสารมวลชนหรือโทรคมนาคม คนก็ตอบผมไม่ได้ แต่วันนั้นฝ่ายสื่อสารมวลชนเขาไม่ยอม เพราะกลัวถูกรอบงำ แต่วันนี้ทุกคนยอมรับแล้วว่า ไม่สามารถแยกออกจากกันได้

เราเขาไม่ถูกว่า สนช.จะใช้เวลาที่เหลืออย่างไร เราต้องรอดูว่าถ้าร่างกฎหมายเสร็จก็จะมีนโยบายแบบหนึ่ง ถ้ากฎหมายไม่เสร็จก็จะมีนโยบายแบบหนึ่ง ตอนนี้ทำได้แค่นี้ ไม่เฉพาะเรื่องไอซีที เรื่องอื่นๆ ก็เช่นกัน เพราะอย่างหลายเรื่อง สนช.บอกว่าจะทำให้เสร็จ แต่ก็ยังค้างอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกฎหมายต่างคำ การเงิน ประกันภัย ถ้า สนช.หยุดทำงานเราก็จะเขียนนโยบายง่าย

แต่ถ้า สนช.ทำกฎหมายออกมาแล้วก็ต้องมาประเมินกันว่ากฎหมายออกมาตามแนวทางที่เราคิดแค่นั้น ถ้าไม่ตรงก็ต้องคิดกันว่าคุ้มไหม ถ้าเข้าปะגעั๊วหรือควรจะได้เห็นหน้าต่อไปก่อน นี่ก็เป็นความยากลำบากอย่างหนึ่ง

◆ มองกรณีปัญหาแอ็กเซสซาร์จอย่างไร

ปัญหาแอ็กเซสซาร์จ (เอซี) กับอินเตอร์คอนเน็กชันซาร์จ (ไอซี) ต้องสะสางปัญหาให้ได้ トラบโคที่สะสางไม่ได้ トラบโคที่ยังมีคอสวค มีอำนาจผูกขาดอยู่ ก็จะทำให้ผู้ใช้บริการจ่ายแพงกว่าที่ควรจะเป็น การบริการก็ได้ไม่ดีกว่าที่ควรจะเป็น ตรงนี้เข้าใจว่ารัฐกำลังพยายามตั้ง กสท.อยู่ แต่ก็ยังไม่รู้ว่าจะเสร็จหรือไม่เสร็จ จึงทำให้พูดยากว่าปีหน้าจะทำอะไรได้บ้าง เพราะไม่รู้ว่าจะทำอะไรไปแค่นั้นแล้วบ้าง แต่ประเด็นหลักคือต้องสะสางต้องกล้าเผชิญกับปัญหาตรงนี้ ไม่เช่นนั้นจะเป็นตัว

ถ่วงพัฒนาการของไอซีทีไทย

◆ นโยบายการพัฒนาบริการสื่อสารไร้สาย

ผมคิดว่าเทคโนโลยีไร้สายมี 2 ส่วน คือ 1.ส่วนเทคโนโลยีไร้สาย คือวิธีที่ทำให้คนในพื้นที่ห่างไกลเข้าถึงได้ง่าย จึงมีการแข่งขันและการได้เปรียบในการแข่งขันอยู่ อันที่ 2 คือระยะหลังรัฐบาลหลายประเทศพยายามส่งเสริมให้คนสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตแบบไร้สายได้ โดยเฉพาะในเมือง ผมก็ได้ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไปช่วยกันศึกษาว่ากรุงเทพจะทำได้ไหม

จุดนี้คือจะทำอย่างไร ให้คนเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ในหลายๆ ประเทศ หลายๆ เมืองก็พยายามทำกัน แต่ปัญหาที่เจอก็คือหลายแห่งไม่สามารถให้บริการฟรีได้แล้ว เพราะให้เอกชนเข้ามาทำ อีกกรณีคือเอกชนที่รับทำให้อยู่ไม่รอดเพราะต้นทุนสูงกว่าที่คิด เพราะการลงทุนในจตุรัส-ส่งสัญญาณเยอะกว่าที่ประเมิน เนื่องจากได้รับผลกระทบจากอาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีอยู่เดิมมากกว่าที่คิด

ที่สำคัญคือต้องคำนึงถึงเรื่องความปลอดภัยจากการเปิดให้ทุกคนเข้าใช้บริการได้ ซึ่งก็เคยแนะนำไปว่าให้ใช้เลขประจำตัวประชาชนในการเข้ารหัสแต่มีปัญหาว่าแล้วชาวต่างชาติจะทำอย่างไร หรือให้มีการกำหนดขอบเขตในการเข้าใช้บริการ เป็นต้น

◆ การพัฒนาไอซีทีในภาครัฐ

ถ้ารัฐบาลยังไม่ทบทวนว่าตัวเองจะเป็นรัฐบาลแบบไหน อี-กัฟเวอร์เนเมนต์ก็จะไม่เกิด คือถ้าเรายังคิดว่ารัฐบาลต้องควบคุมทุกอย่าง มีกฎระเบียบ มีการอนุมัติ มีการควบคุมทุกชั้นคอนอี-กัฟเวอร์เนเมนต์คงจะเกิดขึ้นยาก ถ้าเราปฏิรูประบบราชการ มันไม่ใช่การบอกว่าจะมีกระทรวง กักรม จะยุบจะโอนมา แต่เราต้องดูว่าเราจะเปลี่ยนวิธีการทำงานในภาครัฐอย่างไรต่างหาก นี่คือจุดเริ่มต้นที่จะนำไอซีทีไปใช้ในภาครัฐ

ที่ผ่านมาที่ทราบว่ามีหลายหน่วยงานได้ลงทุนไปแล้ว แต่ยังเป็นการทำเฉพาะหน่วยงาน การเชื่อมโยงระหว่างกันยังไม่เกิด

สิ่งที่อยากทำมากคือการลดภาระของเอกชนได้ใหม่ เริ่มต้นง่าย เอกชนจะติดต่อภาครัฐที่หน่วยงานเดียวได้ไหม แทนที่จะต้องติดต่อหลายๆ หน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาษี เกี่ยว กับใบอนุญาต ขอให้หน่วยงานที่เอกชนต้องติดต่อมีหน่วยงานเดียวได้ไหม แล้วให้หน่วยงานนั้นทำหน้าที่ไปติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ แทน

◆ วางเป้าหมายการพัฒนาไอซีทีไทยไว้อย่างไร

ผมมักจะวางเป้าหมายไว้ในสิ่งที่ดีที่สุด แต่ผมอยากจะทำส่วนที่ล้าหลังที่สุดของเราจะอยู่ที่

ตรงไหน ส่วนคนที่อยากไปข้างหน้า ไปให้ถึงแค่นั้นก็ไม่ใช่ใคร ไม่ใช่ให้การใช้งานกระจุกตัวอยู่ที่กรุงเทพฯ เท่านั้น

เป้าหมายของผมคืออย่างน้อยคนไทยทุกคนไม่ว่าอยู่ที่ไหนก็เข้าถึงไอซีทีได้ ถ้าเป็นบรอดแบนด์ได้ก็ยิ่งดี แต่เข้าถึงโทรศัพท์คงไม่พอ ส่วนจะแคไหนก็ต้องแล้วแต่ว่ามีเวลาให้ทำงานแคไหนด้วย อาจต้องเอาโครงข่ายของ กฟผ.มาใช้ด้วย

◆ แต่ กฟผ.ก็พูดเหมือนว่าจะทำได้ไม่เต็มที่

ไม่จริงหรอก ถึงไม่แปรรูปเขาก็ต้องทำได้ รัฐวิสาหกิจไม่ใช่ราชการ ต้องถามว่า เขาเห็นว่าจะทำอะไรอุปสรรค ถ้าบอกว่ากฎหมายคืออุปสรรคก็แก้กฎหมาย ในเมื่อต้องการให้ประชาชนมีบริการทั่วถึงมากที่สุด

◆ แต่ทางทีโอที-กสทช.ก็ไม่พอใจหาก กฟผ.จะเข้ามาในธุรกิจนี้ด้วย

ประชาชนต้องมาก่อน ตอนที่ตั้งรัฐวิสาหกิจขึ้นมาแบ่งงานกันทำ เขาก็ไม่ได้คาดคิดว่าเทคโนโลยีจะเปลี่ยนจนทำให้เกิดบริการอย่างนี้ได้ เมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนก็ต้องเปลี่ยน

◆ เหมือนกับแนวคิดทะเลคอมมูลิตี้เคยมีการพูดถึงก่อนหน้านี้

ผมไม่อยากจะใช้คำนั้น เพราะมันจะไปผูกกับแนวคิดของ ดร.วุฒิพงษ์ เจริญจริวัฒน์ คือมันเหมือนกันตรงที่เราไม่ต้องการสร้างเครือข่ายที่ซ้ำซ้อน แต่ต่างกันตรงที่การบริหารจัดการที่ไม่ได้ต้องการผูกขาดความเป็นเจ้าของ แต่เป็นโอกาสทางธุรกิจของรัฐวิสาหกิจ

คือรัฐวิสาหกิจยังสามารถทำธุรกิจในส่วนที่ไม่ใช่การผูกขาดโดยธรรมชาติได้ แต่ต้องไม่ใช่การเอาเปรียบเอกชนรายอื่น ฉะนั้นต้องอยู่ที่กติกาของ กทช.ด้วย

◆ มีนโยบายจะเอาทีโอที-กสทช.เข้าตลาดหลักทรัพย์หรือไม่

ถ้า ณ ขณะนี้คงยัง คงต้องแต่งตัวกันก่อน แต่เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจสำหรับผมไม่ใช่สิ่งที่ต้องทำเสมอ หรือไม่ทำเสมอ เป้าหมายสำหรับผม

คือจะทำอย่างไรให้บริการมีประสิทธิภาพ การแปรรูปไม่ใช่วิธีการเดียวที่จะทำให้มีประสิทธิภาพ แต่การสร้างกติกาการแข่งขันจะกระตุ้นให้เกิดประสิทธิภาพมากกว่าโครงสร้างความเป็นเจ้าของ ความคล่องตัวหรือไม่ เป็นคนละประเด็นกับความเป็นเจ้าของ ถ้ามีอุปสรรคตรงไหนก็บอกมา ก็แก้ไขเฉพาะตรงนั้น

◆ วางแผนส่งเสริมอุตสาหกรรมไอซีทีในภาพรวมอย่างไร

สำหรับธุรกิจไอซีทีโดยตรง จริงๆ ประเทศไทยมีความได้เปรียบด้านภาคบริการ เช่น อุตสาหกรรมบันเทิง แอนิเมชัน แต่ที่ผ่านมาเราไม่เคยส่งเสริมอุตสาหกรรมจริงจึงเป็นระบบเหมือนที่มีไอโอส่งเสริมอุตสาหกรรมยานยนต์หรืออิเล็กทรอนิกส์ ถ้าเรามีแนวทางการลงทุนหรือส่งเสริมธุรกิจภาคบริการอย่างเป็นระบบ ก็จะช่วยได้มาก

ธุรกิจโพรเซสโปรดักชันในประเทศไทยถือว่ามีความได้เปรียบ สามารถไปโมดได้และสามารถส่งเสริมเชื่อมโยงไปตลอดทางได้ ไม่ว่าจะเป็นการเป็นสถานที่ถ่ายทำของภาพยนตร์

ผมจึงไม่ค่อยพอใจเท่าไรที่เขาเอาบีไอโอไปอยู่กระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งๆ ที่ควรมีหน้าที่ส่งเสริมการลงทุนที่มากกว่าอุตสาหกรรม

◆ การพัฒนาผู้ประกอบการไอซีทีระดับเอสเอ็มอี

ที่ควรทำคือการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีในการลงทุนด้านไอซีที เรื่องการให้คำปรึกษา โดยเฉพาะกับธุรกิจขนาดย่อมหรือเอสเอ็มอี รัฐควรส่งเสริมและจัดให้มีที่ปรึกษาด้านไอซีที ด้านการตลาด สำหรับเอสเอ็มอี

ที่สำคัญคือการลงทุนของธุรกิจไอซีทีระดับเอสเอ็มอีซึ่งปัจจุบันมีข้อจำกัดเรื่องการเงินถึงแหล่งเงินทุน เพราะสถาบันการเงินก็ไม่ต้องการเสี่ยงและขาดความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์ประเมินโครงการค่านี้นี้ จึงได้คิดกลไกกลางขึ้นมา ใช้ชื่อว่า "ไอซีทีฟันด์" เพื่อช่วยให้เอสเอ็มอีสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้ง่ายขึ้น รวมถึงการทำหน้าที่ในการกำกับ ประกัน เป็นผู้ประเมินโครงการ โดยเก็บค่าธรรมเนียมเล็กน้อย เป็นการเฉลี่ยความเสี่ยงในรูปแบบหนึ่ง นี่เป็นแนวคิดเบื้องต้น ต่อไปสามารถปรับแต่งรายละเอียดเพิ่มเติมได้

ส่วนปัญหาที่ผู้ประกอบการบ่นกันเยอะคือการนำผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศเข้ามาในปัจจุบันมีความยุ่งยากมาก ก็จะเข้ามาช่วยดูแลแก้ไขในส่วนนี้ให้ ฉะนั้นหลักๆ ก็จะมีเรื่องคน เรื่องโครงสร้างพื้นฐาน การช่วยภาคธุรกิจลดต้นทุน และปรับตัวให้ได้

◆ รัฐมนตรีไอซีทีในฝันเป็นแบบไหน

คงต้องเป็นคนที่ใช้ไอซีทีได้ ไม่ใช่ว่านักการเมืองทุกคนทำได้นะ แต่ต้องเข้าใจหลักเศรษฐกิจหลักเศรษฐกิจศาสตร์ด้วย เพราะการสะสางปัญหาธุรกิจโทรคมนาคม ต้องใช้หลักเศรษฐกิจไม่ใช่หลักธุรกิจด้วยซ้ำไป เพราะเป็นเรื่องการกำกับดูแลการจัดสถานะแวดล้อมการแข่งขันของธุรกิจที่เป็นสาธารณูปโภคที่เป็นบริการ ถ้ามองด้านธุรกิจก็มองแบบหนึ่ง ถ้ามองด้านผลประโยชน์ส่วนรวมก็ต้องมองอีกแบบหนึ่ง

รวมถึงต้องเป็นคนที่ยืดหยุ่น ใฝ่รู้กับความเปลี่ยนแปลง ถ้ามานั่งตรงนี้แล้วไม่รู้ว่าจะเทคโนโลยีอะไรเปลี่ยนแปลงไปแล้วบ้าง ก็จะตามสถานการณ์ไม่ทันอายุคงไม่น่าจะเยอะ